

स्तुषिलिङ्गसुटोरितम् । लिङ्गं च हिविषमक्षत्रिमं कलिमसञ्च अक्षत्रिमं स्वयम्भूताण्डिङ्गिङ्गादि स्वयम्भूतम् । कलिमं धातुलिङ्गादिनिर्मितम् । सिद्धान्तत्रिमे “तत्त्विङ्गं हिविषं त्तेय लिङ्गं तदुभयालिङ्गं । प्रत्येकं त्रिविषं लिङ्गं तदुभयालिङ्गं । प्राप्तादि स्थापितं लिङ्गमवलं तत्त्विलादितम् । स्थापितमवलं गेहे स्थिरं लिङ्गं अदोजिते । पद्मधा तत स्थितं लिङ्गं स्वयम्भूतैवालिङ्गं तम् । आर्जुनं मानसं लिङ्गं लिप्तं लक्षणसुच्चते । नानाच्छिद्रसुच्चुक्तं नावावर्णसमन्वितम् । स्वदृष्टमूलं यज्ञिङ्गं कर्कशं भुवि दद्यते । तत्त्विङ्गान्तु स्वयम्भूतमवलं लक्षणसुच्चते । स्वयम्भूतिङ्गावित्युक्तं तत्त्वं नानाविषं भवतम् । शङ्खाभमस्तकं लिङ्गं वैष्णवं तदुदाहृतम् । पद्माभमस्तकं वाङ्गं लक्षणं आकृहस्ते । शिरोबुद्धं तथाम्बेदं त्रिपदं वास्त्रोरितम् । स्वदृष्टमं नैक्षं तं लिङ्गं वारुणं लक्षणात् । वायव्यं धज्जवलिङ्गं लोबोरन्तु भद्रान्वितम् । ईशानस्य विशूलाभं लोकपालादि निःस्वदम् । स्वयम्भूतिङ्गमाल्यातं सर्वशास्त्रविशारदैः । परवस्त्रके “हडा लिङ्गं लहेश्वर्य स्वयम्भूतस्य पर्वते ! । सर्वपायविनिर्मित्तः परे लिङ्गणि लोयते” । शतेषां पूजाप्रवर्त्तन्तु तत्रैव “विवेषाङ्गैलिङ्गं सक्तप्रै भुक्तये चातुर्वक्तवः । पार्थिवं भुज्ञये चक्षं हृष्णये चातुर्वक्तवः । । एवं वै दाशजं त्तेयं धातुलिङ्गं तथा हुनः । लिंगरक्षीप्रदं त्तेयं हैमं राज्यपदव्य तत् । पुत्रदिविकरं तात्परं राक्षुयादुप्रवर्द्धनम्” पश्चपुः “पारदश्च महाभूत्यै सौभाग्याय च मौक्किकम् । चान्द्रकानं लक्ष्यु जिते द्वादशाटकं सर्वकामदम्” । वीर्णिष्ठृत कलोत्तरेऽपि “सर्वं फलपदा भूतिर्मित्यस्तदेव हि । अनन्ताद्याः स्वता स्त्रैषै लक्षणो विद्युद्दिव्यादाः । रात्रौ प्रकाशकाः सर्वे विषाद्यादातकारिण्यः । नानावर्णासु विज्ञेया रमेण्यै रूपतः । वज्राद्याः स्फटिकाद्याद्याद्य शुद्धाद्यादिनिर्मितम् । सर्वकामप्रदं पुर्णं लिङ्गं तात्पराक्षिकं अतम् । लक्षणसुच्चते “गाम्बं सौभाग्यदं लिङ्गं पौष्यं सुर्जाप्रदायक्षं” । तथा “नामाग्नेहूर्वं लिङ्गं भानाकामप्रदायक्षं । सैकतं शुण्ठं लिङ्गं सौभाग्याय च भावणम् । उच्चाटने तु पालाशं भास्त्रं चतुर्जयावहम् । सात्कालिकं इरिद्रुष्ट लक्ष्या भक्त्या समर्चयेत्” । तथा “कुसुरिकादा हौ भाग्ने चत्वारवस्त्रं तुल्यं च । उक्तुमध्ये लक्षणे शिष्णा च उक्तुमध्यम् ।

एतद्वै गम्बलिङ्गान्तु लक्ष्या कंपूज्य भक्तिः । शिवसायुज्यमाग्रोति वद्विभिः सहितो नरः । कार्यं पुण्यनयं लिङ्गं हयमन्वसनन्वितम् । नवखण्डां धरां भुज्ञा गणेशोऽधिपर्वतभवेत् । रज्जोभिर्निर्मितं लिङ्गं यः पूजयति भक्तिः । विद्याधरपटं प्राप्य पञ्चात् शिवसमो भवेत् । श्रीकामो गोशकलिङ्गं लक्ष्या भक्त्या प्रपूजयेत् । स्वच्छेन कापिलेनैव गोमयेन प्रकल्पयेत् । कार्यं च प्रतिजं लिङ्गं ववगोप्यमशालिङ्गम् । श्रीकामसु पुत्रकामस्त्रुतदर्शयेत् । वितावरुद्धमयं लिङ्गं कार्यमारोग्यवर्द्धनम् । वश्ये लक्षणं लिङ्गं तत्त्वे लिकटुकान्वितम् । गद्यष्टमयं लिङ्गं संपूज्य बुद्धिवर्द्धनम् । लवण्येव च सौभाग्यं पार्थिवं सर्वकामदम् । कामदं तिलिदिष्टोत्त्वं लघोत्त्वं भारणे गद्यम् । भस्त्रोत्त्वं सर्वकलदं शुद्धोत्त्वं प्रोत्तिवर्द्धनम् । गम्बोत्त्वं शुण्ठं भूरिश्वरोत्त्वं चतुर्पदम् । वांशाङ्कुरं वंशकरं गोमयं सर्वरोगदम् । लेशालिंगसम्भवं लिङ्गं सर्वशब्दुविनाशनम् । चोभये भारणे पिटसम्भवं लिङ्गसुतमम् । दारिद्र्यादं दुमोज्जूतं यैषं सारक्षतप्रदम् । दधिद्वोज्जूतं लिङ्गं शीर्त्तिलक्ष्मीसुखपदम् । धान्यं धान्यं लिङ्गं फलोत्त्वं फलदं भवेत् । पुष्पोत्त्वं दिव्यमोगावुर्भूत्त्वं धात्रीफलोज्जूतम् । नवनीतोज्ज्वं लिङ्गं कोर्त्तिसौभाग्यवर्द्धनम् । दूर्वांकारणसुज्ञूतमपद्वयुविनाशनम् । कर्पूरसम्भवं लिङ्गं कालायैर्मुक्तिहक्षिदम् । आयस्तानं चतुर्दांतं त्तेयं बामान्यचिह्निषु ॥ गृहणपुः ॥ “सर्वं अणिभवं चेऽन्तर्वात्मरिच्छिदे । यमलिङ्गं सहाभूत्यै सौभाग्याय च मौक्किकम् । पुष्टिमूलं भहानीलं ज्योतिसौरसुज्ञूवम् । सर्वं लक्ष्यं लक्ष्यसम्भव्यै तैजसं रूप्यकानजम् । चन्द्रापीडं लक्ष्यु जिते स्फाटिकं सर्वकामदम् । शूलाल्प्यं अणिजं शतुक्षयार्थं मौक्किकं तथा । आपत्त्वं हीरकं त्तेयं रोगहृष्ट्यौक्षिकोज्जूतम् । शुभकरं उक्तजं तीर्थे वैदूर्यं शब्दरप्यहृत् । नीलं लक्ष्मीप्रदं त्तेयं स्फाटिकं सर्वकामदम्” । सारसंघे “भहाभुक्किप्रदं हैमं राजतं भूतिवर्द्धनम् । आरूदं तथा कांखं शृणु सामान्यसुक्षिदम् । लप्तीसायसं लिङ्गं शब्दाणां नाशने हितम् । कीर्त्तिदं कांखजं लिङ्गं राजतं पुत्रवर्द्धनम् । पैत॒लं भुक्तिउक्तपूर्वं यिष्णजं सर्वयिष्णिदम्” कालोत्तरतन्त्रम् । तत्रैव शिवनारदसंवादे “यित्तां सुक्ताये लिङ्गं पूज्यं रजतसम्भवम् । हैमजं सल्लोक्य प्रा-